KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/1558,

annettu 22 päivänä heinäkuuta 2015,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 täydentämisestä laatimalla indikaattoreiden tulostaulu EU:n takauksen soveltamista varten

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto 25 päivänä kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 ([1]) ja erityisesti sen 7 artiklan 14 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', hankkeita, joita tuetaan EU:n takauksella Euroopan strategisten investointien rahastosta, jäljempänä 'ESIR-rahasto', olisi arvioitava EIP:n arviointi- ja due diligence -menettelyjen mukaisesti, mukaan lukien kolmeen pilariin perustuva lisäarvon arviointikehys.

(2) Tällaisten hankkeiden arvioinnissa olisi käytettävä indikaattorien tulostaulua, joka perustuu kyseiseen EIP:n arviointikehykseen. Tulostaulun käytön pitäisi mahdollistaa ESIR-rahaston tehokas täytäntöönpano siten, että samalla varmistetaan korkeatasoiset laadunarviointinormit.

(3) Indikaattoreiden tulostaulua olisi käytettävä sen varmistamiseksi, että EU:n takaus kohdistetaan hankkeisiin, joilla on suuri lisäarvo.

(4) Jos EIP:n hallintoelimet päättävät tarkistaa EIP:n käyttämää kolmeen pilariin perustuvaa lisäarvon arviointikehystä, komission ja EIP:n olisi viipymättä tarkasteltava tarvetta tarkistaa ja tarvittaessa muuttaa indikaattoreiden tulostaulua EIP:n tarkistetun kolmeen pilariin perustuvan arviointikehyksen perusteella,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä esitetään asetuksen (EU) 2015/1017 7 artiklassa tarkoitettu ESIR-rahaston investointikomitean käyttöön annettava indikaattoreiden tulostaulu, jolla varmistetaan EU:n takauksen mahdollisen ja tosiasiallisen käytön riippumaton ja avoin arviointi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

([1]) EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1.

LIITE

Indikaattorien tulostaulu

1. **Yleiset periaatteet**

Asetuksen (EU) 2015/1017 7 artiklan 7–12 kohdan mukaisesti perustettava investointikomitea käyttää indikaattoreista koostuvaa tulostaulua, jäljempänä 'tulostaulu', arvioidessaan niiden toimien lisäarvoa, joita Euroopan investointipankki (EIP) mahdollisesti tukee EU:n takauksen puitteissa ([1]). Tulostaulun on tarkoitus tarjota investointikomitealle väline, jonka avulla se voi ottaa EU:n takauksen piiriin ensisijaisesti sellaiset toimet, jotka ovat saaneet hyvän luokituksen ja jotka tuottavat runsaasti lisäarvoa. EIP laskee hankkeelle annettavat pisteet ja indikaattorit etukäteen ja seuraa tuloksia hankkeen päätyttyä. Investointikomitealle ilmoitetaan kulloinkin kyseeseen tulevista pilareista saadut pisteet ja indikaattoreiden arvot.

Tulostaulussa on neljä pilaria:

— Pilari 1 – ESIR-rahaston toimintapoliittisten tavoitteiden tukeminen

— Pilari 2 – Hankkeen laatu ja kannattavuus

— Pilari 3 – Tekninen ja taloudellinen tuki

— Pilari 4 – Täydentävät indikaattorit

Pilareilla on kullakin oma soveltamisalansa, minkä vuoksi kutakin pilaria on arvioitava erikseen. Niistä ei näin anneta yhtä yhdistettyä luokitusta. Investointikomitea pitää jokaista pilaria yhtä tärkeänä asettaessaan hankkeita etusijajärjestykseen siitä riippumatta, pisteytetäänkö pilari vai muodostuuko se sellaisista määrällisistä ja laadullisista indikaattoreista, joita ei pisteytetä. ESIR-asetuksen 7 artiklan 14 kohdan mukaan investointikomitean on käytettävä tulostaulua varmistaakseen EU:n takauksen mahdollisen ja tosiasiallisen käytön riippumattoman ja avoimen arvioinnin. Tämä säännös ei kuitenkaan rajoita investointikomitean ESIR-asetuksen 7 artiklan 7 kohdan mukaisesti suorittamaa mahdollisten hankkeiden tarkastelua, vaan se on tältä osin täydentävä.

2. **Tulostaulu**

Kukin ESIR-rahaston toimi luokitellaan kunkin neljän pilarin mukaisesti. Pilarikohtainen luokitus lasketaan kyseiseen pilariin kuuluvista indikaattoreista saatujen pisteiden perusteella seuraavan taulukon mukaisesti:

Pisteet	Pilarin 2 luokitus	Pilarien 1 ja 3 luokitus
0–49	Heikko	Vähäinen
50–99	Tyydyttävä	Kohtalainen
100–149	Hyvä	Huomattava
≥ 150	Erinomainen	Erittäin suuri

Pilari 4 sisältää täydentäviä määrällisiä ja laadullisia indikaattoreita, joita ei yhdistetä yhdeksi luokitukseksi.

Pilari 1: ESIR-rahaston toimintapoliittisten tavoitteiden tukeminen

Pilarissa 1 arvioidaan, onko toimi asetuksen (EU) 2015/1017 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjen ESIR-rahaston yleisten tavoitteiden mukainen ja tuetaanko sillä niiden saavuttamista. Menetelmät, joilla määritetään pilarin 1 mukainen kokonaisluokitus, perustuvat sen arviointiin, miten suuri rahaston tavoitteiden saavuttamista tukeva vaikutus hankkeella on. Tätä vaikutusta arvioidaan asteikolla "vähäinen, kohtalainen, huomattava, erittäin suuri".

([1]) Tulostaulu ei kata asetuksen (EU) 2015/1017 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisia toimia.

Arviointi perustuu seuraaviin tekijöihin:

— ESIR-rahaston tavoitteiden tukeminen: Kaikkien hankkeiden on edistettävä vähintään yhden ESIR-rahaston yleisen tavoitteen saavuttamista. Hankkeet, jotka eivät kuulu toimintapolitiikan tärkeisiin painopisteisiin (esimerkiksi TEN-verkon vähemmän tärkeä tiehanke) saavat alhaisen luokituksen.

— Keskeiset tavoitteet: Asetuksen (EU) 2015/1017 9 artiklan 2 kohdassa yksilöidään kullekin yleiselle toimintapoliittiselle tavoitteelle useita keskeisiä politiikka-aloja, joita pidetään erityisen tärkeinä. Näillä keskeisillä politiikka-aloilla toteutettavat hankkeet nousevat luokitusasteikossa yhden luokan. Luokituksessa kiinnitetään myös huomiota siihen, tukeeko hanke erityispiirteidensä vuoksi erityisen hyvin tavoitteiden saavuttamista (esimerkiksi demonstrointihankkeet ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita tukevat hankkeet). Useita tavoitteita tukevat hankkeet, kuten koheesiota ja ilmastoa koskevat horisontaaliset hankkeet, saavat luokituksen korotuksia.

Käytössä on yksi indikaattori, jossa on neljä luokitusluokkaa. Kokonaisluokitusta laskettaessa luokat porrastetaan enintään 50 pisteen välein. Kun pisteet lasketaan yhteen (painottamatta), hanke saa luokituksen ”vähäinen” (alle 50 pistettä), ”kohtalainen” (50–99 pistettä), ”huomattava” (100–149 pistettä) tai ”erittäin suuri” (150 pistettä tai enemmän).

Pilari 2 – Hankkeen laatu ja kannattavuus;

Pilari 2 perustuu useisiin indikaattoreihin, joiden avulla voidaan arvioida toimen laatua ja kannattavuutta. Yksittäisiin hankkeisiin tehtäviin investointeihin ja usean edunsaajan välitettyjen lainojen avulla toteutettaviin investointeihin suunnitellaan sovellettavaksi eri lähestymistapaa.

Yksittäisten hankkeiden arvioinnissa on tarkoitus soveltaa seuraavia arviointiperusteita ja niistä johdettuja indikaattoreita:

— Kasvu (indikaattori 1; pisteytys 0–100): Hankkeen vaikutusta kestävään kasvuun arvioidaan sen sosioekonomisilla vaikutuksilla, jotka perustuvat kustannuksiin ja hyötyihin. Mahdollisuuksien mukaan lasketaan sisäinen korkokanta (economic rate of return, ERR) käyttäen taloustieteen alan parhaita käytänteitä. Sillä arvioidaan hankkeen sosioekonomisia kustannuksia ja hyötyjä, myös sen heijastusvaikutuksia (esimerkiksi myönteiset vaikutukset tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin tai pitkän aikavälin ilmastokehitykseen tai työmarkkinoihin tai kielteiset ympäristövaikutukset). Joidenkin hankkeiden osalta sisäistä korkokantaa on kuitenkin vaikea määrittää. Esimerkiksi joillakin aloilla on noudatettava EU:n normeja, ja tällöin on tärkeintä varmistaa, että valitaan kustannuksiltaan edullisin ratkaisu sen sijaan, että arvioitaisiin yleistä taloudellista tuottoa (esimerkiksi vesi- ja jätehuolto). Näiden alojen hankkeiden laadun arviointi perustuu alakohtaisiin viitearvoihin. Toimissa, joissa yhdistetään puitelainoja, arviointi perustuu valtaosin hankkeen toteuttajan käyttämään investointistrategiaan ja -kriteereihin.

  EIP:n rahoitusta varten vaadittu vähimmäistuotto on yleensä 5 prosenttia. Tavanomaisessa hankkeessa 5–7 prosentin sisäistä korkokantaa pidetään ”tyydyttävänä”, 7–10 prosenttia on ”hyvä” ja yli 10 prosenttia ”erinomainen”. Tulosten luokittelu perustuu kuitenkin myös joihinkin alakohtaisiin näkökohtiin. Niitä aloja, joita nykyisin pidetään ympäristön kannalta vähemmän kestävinä (esimerkiksi tietyt liikennemuodot), on tarkoitus rahoittaa vain, jos ne ovat taloudellisesta näkökulmasta ”hyviä”, eli sisäinen korkokanta on vähintään 7 prosenttia. Sitä vastoin valituille hankkeille, joista saadaan pitkän aikavälin ilmastohyötyjä, on mahdollista myöntää rahoitusta, jos niiden sisäinen korkokanta on 3,5–5 prosenttia. Tällaisissa tapauksissa käyttöön otetaan luokitusluokka ”alhainen”. Yksityissektorin hankkeissa luokitus on niiden riski-/tuottoprofiilin vuoksi ”alhainen”, kun sisäinen korkokanta on 5–7 prosenttia, ja ”tyydyttävä”, kun sisäinen korkokanta on 7–10 prosenttia, ”hyvä”, kun se on 10–15 prosenttia, ja ”erinomainen”, kun se on 15 prosenttia. Sisäisen korkokannan laskennassa otetaan huomioon kaikki positiiviset ja negatiiviset ulkoisvaikutukset, joihin kuuluvat muun muassa ympäristöön ja ilmastonmuutokseen liittyvät näkökohdat. Johtokunta voi mukauttaa vähimmäistuottovaatimusta, jos on todisteita siitä, ettei se vastaa taloudellisesti perusteltua tasoa. Se ottaa tässä yhteydessä huomioon pitkän aikavälin taloustilanteen

— Hankkeen toteuttajan valmiudet (indikaattori 2; pisteytys 0–30): Näitä valmiuksia arvioidaan laadullisesti tarkastelemalla toteuttajan kykyä toteuttaa hanke oikea-aikaisesti ja tehokkaasti. Arvioinnissa otetaan huomioon myös asiaankuuluva institutionaalinen ympäristö ja mahdollisesti annettava tekninen apu. Tämä on erityisen tärkeää puitelainoja koskevissa tapauksissa, joissa on arvioitava priorisointikriteerit, hankkeiden täytäntöönpano- ja valvontavalmiudet sekä seuranta- ja valvontajärjestelmät, samoin kuin se, miten ympäristöä, kilpailua ja julkisia hankintoja koskevia vaatimuksia hallitaan.

— Kestävyys (indikaattori 3; pisteytys 0–30): EIP:n standardeissa edellytetään ensinnäkin, että hankkeet ovat taloudellisesti elinkelpoisia ja edistävät siten kasvua. Tämän lisäksi niiden on oltava kestäviä ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden näkökulmasta. On olennaisen tärkeää, että tiukkoja sosiaalisia ja ympäristönormeja noudatetaan. Niitä arvioidaan ympäristö- ja sosiaalikäytäntöjen käsikirjassa (Environmental and Social Practices Handbook ([1])) vahvistettujen yksityiskohtaisten suuntaviivojen mukaisesti.

— Työllisyys (indikaattori 4; pisteytys 0–40):

Työllisyysindikaattori kattaa työllisyyden rakennus- ja käyttövaiheen aikana. Rakennusvaiheen aikana tarvittava työpanos arvioidaan käyttäen toimialakohtaisia kertoimia. Käyttövaiheen työllistävän vaikutuksen arvioivat hankeanalyytikot vertaamalla hanketta alalta saatuihin kokemuksiin. Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenveto luokituksen jaottelusta rakennusvaiheen ja käytön aikaiseen työllisyyteen. Rakennusvaiheessa hyvin työvoimavaltaisia ovat muun muassa eräät kunnallistekniset työt (erityisesti hajautetut kunnostustyöt) sekä energiatehokkuuteen ja metsätalouteen liittyvät hankkeet. Sen sijaan joissakin teollisuushankkeissa käyttövaiheen työllistävä vaikutus on suurempi.

Työllisyys	1 piste	20 pistettä	40 pistettä
Kokoaikatyötä vastaava työpaikkojen määrä rakennusvaiheen aikana (per miljoona euroa investointikustannuksia)	< 3,5	3,5–7,0	> 7,0
Kokoaikatyötä vastaava työpaikkojen määrä käyttövaiheen aikana (per miljoona euroa investointikustannuksia)	< 0,50	0,51–1,00	> 1,00

Pilarin 2 mukainen kokonaisluokitus määritetään yksittäisille hankkeille laskemalla yhteen edellä kuvattujen neljän osa-alueen pisteet. Hankkeelle annettavat kokonaisluokitukset ovat ”heikko” (alle 50 pistettä), ”tyydyttävä” (50–99 pistettä), ”hyvä” (100–149 pistettä) ja ”erinomainen” (150 pistettä tai enemmän).

Usean edunsaajan välitettyjen lainojen osalta pilarissa 2 arvioidaan rahoituslaitosten ja muiden yhteisöjen (mukaan lukien kehityslaitokset) valmiuksia ja tuloksellisuutta niiden toimiessa välittäjinä. Arviointi perustuu seuraaviin kolmeen riippumattomaan indikaattoriin:

— välittäjän valmiudet ja toiminnan vakaus sekä toimintaympäristön laatu

— rahoituksen saatavuuden ja rahoitusehtojen parantaminen, myös lopullisten edunsaajien keskuudessa

— työllisyys lopullisten edunsaajien tasolla.

Näiden osa-alueiden indikaattoreille annetut pisteet lasketaan yhteen painottamatta, jolloin tuloksena on jokin seuraavista kokonaisluokituksista: ”heikko” (alle 50 pistettä), ”tyydyttävä” (50–99 pistettä), ”hyvä” (100–149 pistettä) tai ”erinomainen” (150 pistettä tai enemmän).

Pilari 3: Tekninen ja taloudellinen tuki hankkeelle

Pilarissa 3 keskitytään EIP:n osallistumisen ja ESIR-rahastosta hankkeelle saatavan tuen tuottamaan lisäarvoon, joka muodostuu taloudellisista ja muista hyödyistä. Tätä tukea arvioidaan kolmella indikaattorilla, jotka kaikki mittaavat lisäarvon täydentäviä ulottuvuuksia:

— Rahoitustuki: parannetaan vastapuolen rahoitusehtoja verrattuna vaihtoehtoisiin rahoituslähteisiin (alempi korko ja/tai lainan pidempi takaisinmaksuaika).

— Rahoituksen saannin helpottaminen: tehostetaan muilta sidosryhmiltä saatavaa tukea; saadaan vipuvaikutuksen avulla resursseja kolmansilta tahoilta ja erityisesti yksityissektorilta; annetaan myönteisiä viestejä muille lainanantajille.

— EIP:n tuki ja neuvonta: tarjotaan muita kuin rahoituspalveluja asiantuntijoiden panoksina ja tietämyksen siirtona. Näin helpotetaan hankkeiden toteuttamista, parannetaan institutionaalisia valmiuksia ja ohjataan hankkeiden rahoitusrakenteen suunnittelussa. Tällaisia palveluja voitaisiin tarjota Euroopan investointineuvontakeskuksen ja muiden olemassa olevien neuvontajärjestelyjen (esimerkiksi JASPERS, Elena tai Horisontti 2020 -puiteohjelmaan kuuluva InnovFin Advisory -hanke) kautta tai muilla asianmukaisilla tavoilla, kuten tukemalla hankkeen toteuttamista.

([1]) http://www.eib.org/attachments/strategies/environmental_and_social_practices_handbook_en.pdf

Kukin indikaattori arvioidaan riippumattomasti käyttäen EIP:n voimassa olevia johdonmukaisia ja hyvin dokumentoituja menettelyjä, joita voidaan tarvittaessa muuttaa. Pilarin 1 tavoin luokitus vaihtelee ”vähäisestä” ”erittäin suureen”. Kunkin indikaattorin pisteet lasketaan yhteen painottamatta, jolloin tuloksena on jokin seuraavista kokonaisluokituksista: ”vähäinen” (alle 50 pistettä), ”kohtalainen” (50–99 pistettä), ”huomattava” (100–149 pistettä) tai ”erittäin suuri” (150 pistettä tai enemmän).

Pilari 4 – Täydentävät indikaattorit

Tulostaulua täydennetään seuraavilla indikaattoreilla, jotka ilmoitetaan kustakin toimesta, jotta voidaan selvittää EIP:n ESIR-toimien tärkeimmät monialaiset näkökohdat:

— Täydentävyys. Tässä määritetään, onko kyseessä erityistoimi vai tavanomainen toimi. Jos kyseessä on tavanomainen toimi, asetuksen (EU) 2015/1017 5 artiklassa määritelty täydentävyys perustellaan tarkemmin.

— Hankkeen toteutusympäristönä olevaan makrotaloudelliseen ympäristöön liittyvät indikaattorit, joiden avulla muun muassa investointikomitean jäsenet voivat arvioida hankkeen mahdollisia vaikutuksia talouden eroihin unionissa ja pitkän aikavälin kasvupotentiaaliin: i) investointitilanteeseen liittyvät indikaattorit; ii) tuotantokuilu, joka lasketaan Ecofin-neuvoston hyväksymällä tuotantofunktioon perustuvalla menetelmällä; iii) potentiaalinen BKT:n kasvu; iv) työttömyyttä kuvaavat indikaattorit: työttömyysaste, työttömyysasteen vuosimuutos ja vertailut EU:n keskiarvoon; v) finanssialan ulkopuolisten yritysten lainanoton kustannuksia kuvaava yhdistelmäindikaattori, tai jos tällaista indikaattoria ei ole saatavilla, finanssialan ulkopuolisten yritysten pankkikorot. Näiden tietojen pohjalta investointikomitea kiinnittää erityistä huomiota sellaisiin hankkeisiin, jotka helpottavat unionissa esiintyviin talouden eroihin puuttumista.

— ESIR-rahaston käytön odotetut kerrannaisvaikutukset;

— hankitun yksityisen rahoituksen määrä;

— yhteistyö kansallisten kehityspankkien kanssa ja tuki investointijärjestelyille;

— yhteisrahoitus Euroopan rakenne- ja investointirahastojen kanssa;

— yhteisrahoitus muiden EU:n välineiden kanssa (esim. Horisontti 2020 -puiteohjelma, Verkkojen Eurooppa -väline);

— saavutettu energiatehokkuus (asianomaisten toimien osalta);

— ilmastotoimien indikaattori (asianomaisten toimien osalta).